

ข้อ 15 วรรคหนึ่ง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้
1. ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง

2. กระทำแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
ข้อ 15 วรรคสอง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้
1. ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง
2. เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้ติดต่อราชการ
3. กระทำโดยมีเจตนา (กระทำโดยรู้สำนึกในการกระทำ)

หน้าที่ผู้บังคับบัญชา

มาตรฐานวินัยและการรักษาวินัย ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ 3 ประการ

1. เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย โดย

- 1.1 กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- 1.2 การฝึกอบรม
- 1.3 การสร้างขวัญและกำลังใจ
- 1.4 การสนใจหรือการอื่นใดที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติที่ดีสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

2. ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย โดย

2.1 เอาใจใส่ สังเกตการณ์ และจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัย

3. ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่กระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ถ้าเป็นผู้บริหารท้องถิ่นให้ดำเนินการตามหน้าที่ที่แจ้งผู้กำกับดูแลตามกฎหมายดำเนินการ

การรักษาวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

การรักษาวินัยที่รับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็น 4 อย่าง

1. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่
2. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา
3. วินัยต่อผู้ร่วมงาน
4. วินัยต่อประชาชน

วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่

ข้อพิจารณาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใด มีหน้าที่ราชการ เรื่องใด มีแนวทางพิจารณาดังนี้

1. พิจารณาจากกฎหมาย มาตราฐานทั่วไป หรือระเบียบ กำหนดหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. พิจารณามาตราฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบไว้
3. พิจารณาจากคำสั่ง หรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา ภายในขอบเขตของผู้บังคับบัญชาที่มอบหมาย
4. พิจารณาจากพฤตินัย ที่พนักงานส่วนท้องถิ่น สมควรใจเข้าผูกพัน ยอมรับเป็นหน้าที่ของตน